

Vinh Biệt Pháo Thủ Mũ Xanh

VƯƠNG MINH THẠNH.

PTMX Vương Minh Thạnh sinh ngày 26 tháng 11 năm 1947 tại Tây Ninh. Thuở thiếu thời, anh học tiểu học rồi tiếp theo là trung học công lập tỉnh Tây Ninh.

VNCH trong chiến tranh tự vệ chống bọn cộng sản Bắc Việt, tay sai của Nga Tàu, như bao nhiêu thanh niên thời loạn, anh Thạnh trình diện nhập ngũ khóa 4/68 SVSQTĐ Thủ Đức. Sau khi hoàn tất giai đoạn I tại Trường Bộ Binh Thủ Đức, anh Thạnh đã được tuyển chọn để

tiếp tục theo học giai đoạn II tại Trường Pháo Binh Dục Mỹ Nha Trang, trở thành Sĩ Quan Pháo Binh QLVNCH.

Chuẩn Úy Vương Minh Thạnh tốt nghiệp khóa sĩ quan căn bản Pháo Binh với thứ hạng cao và được ưu tiên tình nguyện phục vụ trong Sư Đoàn TQLC.

Đơn vị đầu tiên của anh là Tiểu Đoàn 2 PB/TQLC với chức vụ sĩ quan tiền sát viên cho các tiểu đoàn tác chiến tham dự nhiều cuộc hành quân trên khắp bốn vùng chiến thuật.

Với khả năng kỹ thuật pháo binh giỏi, có nhiều đóng góp công sức trong các chiến thắng của các đơn vị bạn mà anh đi đê-lô, Anh Thạnh được cấp trên giao nhiệm vụ Trung Đội

Trưởng Pháo Đội I, Tiểu Đoàn 3 PB/TQLC khi pháo đội này bắt đầu thành lập vào tháng 2/1970.

Ban chỉ huy Pháo Đội I gồm những sĩ quan xuất sắc, nhiều khả năng về cả kỹ thuật pháo binh cũng như kinh nghiệm chiến trường: Đại Úy Trương Công Thuận PĐT, Trung Úy Trịnh Văn Ngụot PĐ Phó kiêm Sĩ Quan Tác Xạ, Thiếu Úy Vương Minh Thạnh Trung Đội Trưởng Trung Đội Chuẩn (gồm khẩu đội 3 và khẩu đội 4).

Sau khi hoàn tất với số điểm cao trong kỳ khảo hạch pháo đội tại Trường Pháo Binh. Pháo Đội I tham chiến ngay cuối tháng 7/1970 cùng Pháo Đội J do Đại Úy Phan Minh Hùng PĐT dưới sự chỉ huy trực tiếp của Thiếu Tá Trần Thiện Hiệu TĐT để yểm trợ hỏa lực pháo binh cho các Tiểu Đoàn tác chiến 5, 8, 9 thuộc Lữ Đoàn 369/TQLC, do Trung Tá Ngô Văn Định là Lữ Đoàn Trưởng trong cuộc hành quân Campuchia.

Tháng 10/1970, vì nhu cầu quân vụ, Đại Úy Trương Công Thuận bàn giao chức vụ PĐT/PĐ I cho Trung Úy Vũ Quang Vinh, (trước đó Trung Úy Vinh là PĐ phó Pháo đội J). Thiếu Úy Thạnh ngoài nhiệm vụ Trung Đội Trưởng, anh còn thi hành nhiệm vụ phụ giúp Trung Úy

Thủy Quân Lục Chiến

Ngược trong đài trung ương tác xạ.

Pháo đội I/TĐ3PB là pháo đội đầu tiên được cấp trên trao trách nhiệm cho các sĩ quan trẻ để bắt đầu một sự chuyển đổi từ thể hệ các sĩ quan đàn anh sang các sĩ quan đàn em kể từ Khóa 21 Căn Bản Pháo Binh và các khóa sĩ quan tiếp theo.

Với nhiệm vụ mới, Thiếu Úy Thạnh càng tỏ rõ khả năng của mình hơn nữa. Sau cuộc hành quân Hạ Lào, trong thời gian này, có sự thay đổi cấp chỉ huy: Đại Úy Phan Văn Kính thay Trung Úy Vinh đi học lớp Pháo Binh Trung Cấp. Tháng 7/1971 anh Thạnh thay thế Trung Úy Ngược trong chức vụ Pháo Đội Phó Pháo đội I, Trung Úy Ngược chuyển đến TĐ2PB/TQLC.

Tính tình hiền hậu, nhường nhịn người khác, đối với cấp dưới quyền, anh Thạnh khoan dung, độ lượng nên được anh em Pháo Thủ trong đơn vị yêu mến, nhất là đối với Pháo đội trưởng tương đối khó tính như Đại Úy Phan Văn Kính (biệt danh Kính cự), cấp trên giao cho anh Thạnh làm Sĩ Quan PĐ phó là ổn thỏa nhất.

Chiến công lớn của Pháo Đội I nói chung, cũng như chiến công của Trung Úy Vương Minh Thạnh trong trận yểm trợ hỏa lực mạnh mẽ, chính xác, hiệu quả, đúng thời điểm theo yêu cầu của TĐ3/TQLC trên phòng tuyến cầu Đông Hà vào đầu tháng 4/1972.

PTMX Vương Minh Thạnh luôn luôn sát cánh, chung vai với đồng đội trong tất cả các chiến trường và hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao. Có lẽ Trung Úy Thạnh là một Sĩ Quan Pháo Đội Phó lâu nhất trong PBTQLC.

Sau 30/4/1975 cùng chung số phận như hàng mấy trăm ngàn Sĩ Quan QLVNCH, anh Thạnh đã bị lao động khổ sai trong các trại tù Cây Cày A, Trảng Lớn, Phước Long và Xuyên Mộc đến cuối năm 1981.

Cuộc sống rất khó khăn, nhưng người Chiến Sĩ VNCH luôn giữ vững lập trường và đức tính tốt đẹp mà anh Thạnh đã học hỏi từ cha mẹ, thầy cô và trong thời gian phục vụ Tổ Quốc VNCH.

Năm 1993 anh chị Thạnh và hai cô con

gái đến Hoa Kỳ, định cư tại San Diego, California theo diện H.O 16. Anh chị Thạnh chăm chỉ làm việc, nuôi dạy hai con học thành tài, trở nên những người hữu dụng cho xã hội.

Những năm tiếp theo, do hậu quả của những năm tù khổ sai đói rét, anh Thạnh bị bệnh bao tử hành hạ. Dù vẫn tiếp tục chữa trị, anh không bỏ công việc cho đến khi đủ tuổi nghỉ hưu.

Anh Thạnh khi vừa định cư xong, đã liên lạc ngay với đồng đội, sinh hoạt trong Hội TQLC và Hội Ái Hữu cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trù Bị Thủ Đức tại San Diego một cách nhiệt tình.

Với tấm lòng sốt sắng phục vụ, trong tình huynh đệ chi binh, nghĩa đồng môn, tình đồng đội trong tinh thần tương thân, tương ái...anh Thạnh đã được các anh em trong và ngoài Binh chủng TQLC thương mến, kính trọng.

Hầu hết các kỳ Đại Hội TQLC hàng năm, anh Thạnh đều có mặt, trừ khi lúc đau quá không thể tham dự. Vui vẻ, hiền lành nên bất cứ nơi nào có sự hiện diện của Vương Minh Thạnh cũng đem đến cho anh em niềm vui hội ngộ.

Trong Tiểu Đoàn 3 PB/TQLC định cư tại Hoa Kỳ có nhiều vị là đàn anh, là niên trưởng của anh, nhưng mỗi lần anh em Pháo Thủ nơi quê nhà gặp khó khăn, anh Thạnh luôn luôn hăng hái giúp đỡ tài chánh và kêu gọi các Pháo Thủ Nô Thân khác, tấm lòng của anh Thạnh thật đáng quý.

Giữa năm 2016, bệnh đau bao tử của anh bị nặng hơn, bác sĩ khám nghiệm và kết luận là

South Vietnamese soldiers train the scores of Dong Ha Desert war-torn Vietnamese prisoners at ARVN army camp near the Syrian position to try to stop the advance of North Vietnamese troops and tanks.

“ung thư”. Anh phải trải qua nhiều lần xạ trị rất đau đớn cơ thể, nhưng không thổ lộ vì anh không muốn làm phiền bạn bè. Chỉ nội bộ gia đình anh biết. Dù chị Thanh và gia đình chăm sóc hết sức chu đáo, nhưng bệnh tình của anh khi giảm khi tăng. Người em trai thứ sáu của anh đã từ VN sang HK 2 chuyên để phụ giúp chị và các cháu trong việc chăm sóc anh. Lần ẩn cư ẩn cư thứ nhì có thêm người em gái thứ năm của anh cũng tạm gác việc nhà để cùng người em thứ sáu sang HK chăm sóc, nâng đỡ anh ba Thanh của họ. Tình thương của gia đình anh Thanh là một tấm gương sáng, ít có gia đình nào làm được như thế.

Mỗi người có một số phận, các bác sĩ đã tận tâm chữa trị, người thân săn sóc ngày đêm, nhưng anh Thanh vẫn không chiến thắng được tử thần. 9 giờ tối của ngày 18 tháng 10 năm 2017, anh Thanh ra đi tại tư gia. Trước giây phút chia lìa, anh mở đôi mắt mệt nhọc và hỏi người em trai: “Sao đèn tắt tối thui hết trơn vậy?”, xong là anh đi.

PTMX Vương Minh Thanh bỏ lại người vợ hiền đã cùng anh chung lưng qua bao sóng gió cuộc đời, anh rời xa vợ, các con và các cháu, cũng như các người em trai, em gái và gia đình của các quý vị này, những người mà anh rất thương yêu đùm bọc với cương vị “quyền huynh, thế phụ” và trưởng tộc giòng họ VƯƠNG đất Tây Ninh.

PTMX Vương Minh Thanh già từ các chiến hữu. TQLC mất một đồng đội giàu lòng nhân ái, trọn vẹn nghĩa tình đồng đội, đồng môn.

Từ nay mỗi lần ĐH/TQLC hay họp mặt PB/TQLC sẽ không còn người Pháo Thủ anh hùng của trận chiến bảo vệ cầu Đông Hà 4/1972 với dáng cao, gầy, nụ cười hiền hòa luôn nở trên môi, một người hòa nhã với mọi người, kính trên, nhường dưới đã vĩnh viễn “giã từ” để đi về NƯỚC TRỜI.

Anh Thanh xứng đáng được hưởng an nhàn trong nước Chúa, nơi chỉ có tình yêu thương giữa mọi người dưới sự tể trị của Đức Chúa Trời.

Đồng đội TQLC &
đồng môn Trung Học Tây Ninh.

Tay Súng Tay Đạn.

Kính tặng các anh chiến sĩ QLVNCH.

Nửa đêm chiến địa canh chừng giấc
Nghe tiếng mưa rơi nhạc khúc trầm
Nghìn nốt sao trời rơi xuống thấp
Quanh vùng pháo địch cũng dần cầm
Nắng sớm mai sương lấp lánh hồng
Mưa đêm cho mát núi đầy sông
Đường quê đất quỵện chân giầy lính
Lính lại lên Đoàn với xuống Đông
Khấp nẻo biên cương truy kích thù
Sông hồ có những lúc nên thơ
Vào đêm thanh vắng trăng bùng chiếu
Trái hỏa châu vàng rực chiến khu
Thi vị pha vào lửa khói thiêu
Không quên quan sát phóng tầm theo
Đối phương phía trước đang rình rập
Đầu súng bên mình trăng vẫn treo.
Gian nan nhưng lính yêu đời lính
Tay súng tay đạn đi bốn phương
Chiến Sĩ Cộng Hòa luôn khác với
Những quân sinh Bắc tử Nam cuồng.

(Trích trong tập thơ *Thuyền Trời Xứ*
Người của thi sĩ Phạm Kim Khôi)